

Το δεύτερο ταξίδι του Γκιούλιβερ (Ο Μακρόκοσμος)

Μια νύχτα βγήκα στην ταράτσα να δω τον ουρανό
Ξάφνου σαν ν' άνοιξε η πύλη στο σύμπαν το σκοτεινό
Σταμάτησα να νιώθω το υπέρτατα σπουδαίο
Επίκεντρο του κόσμου και κοίταξα με δέος
Το απέραντο, άεναο, άγνωστο άπειρο
Στην αγκαλιά του ένιωσα να θέλω να χωθώ

Ο Ήλιος, ο πατέρας μες στο διάστημα, βάζει τάξη στο Ηλιακό του σύστημα
Εννιά παιδιά έχει, τους πλανήτες, εγγόνια χίλια άστρα και κομήτες
Η ασημένια συνοδός μας η Σελήνη πάντα πιστά ακολουθεί με γαλήνη
Μα έχει η κοπέλα κάτι φάσεις που τη νύχτα δε μπορείς να ησυχάσεις
Τί να υπάρχει πέρα απ' το στερέωμα? Τί μυστήρια κρύβει το νεφέλωμα?
Πού άραγε μας βγάξει η μαύρη τρύπα, μήπως σε κανένα άλλο σύμπαν?

Όσο πιο μακριά κοιτάζω, τόσο οι ορίζοντες ανοίγουν
Γνωστοί κατεκτημένοι κόσμοι με τους αδιερεύνητους σμίγουν
Ένας ταξιδιώτης είμαι στο μακρόκοσμό μου
Σε μια παραλία απέραντη είμαι ένας κόκκος άμμου
Νιώθω ένα τίποτα μπροστά στο άπειρο
Τις μελωδίες από το σύμπαν όταν αφουγκραστώ

Με τις προφητείες για το δώδεκα απ' το φόβο μου ζαλίστηκα
Και με τη σκέψη του Ήλιου την έκρηξη πάει να πάθει το μυαλό μου έκλειψη
Οι εξωγήινοι αν έρθουν τί θα γίνει? Ποιος απ' όλους ζωντανός θα μείνει?
Κι αν αλλάξουν οι μαγνητικοί πόλοι ίσως τα τινάξουμε όλοι
Ο Νιμπίρου ή αλλιώςτικός πλανήτης τρέμω μη μου λιώσουνε το σπίτι...
Παρά νά'μαι του φόβου ο δορυφόρος ας γίνω του φωτός ο αγγελιοφόρος

Όσο πιο μακριά κοιτάζω, τόσο οι ορίζοντες ανοίγουν
Γνωστοί κατεκτημένοι κόσμοι με τους αδιερεύνητους σμίγουν
Ένας ταξιδιώτης είμαι στο μακρόκοσμό μου
Σε μια παραλία απέραντη είμαι ένας κόκκος άμμου
Κι ας είμαι ένα τίποτα μπροστά στο άπειρο
Ξέρω πως είμαι αυτόφωτο πλάσμα, μικρό αλλά μοναδικό

Μουσική, στίχοι, ερμηνεία: Καλλιόπη Άνθη
Ενορχήστρωση, παραγωγή ήχου: Δημήτρης Βεκρής